

Sygn. akt II CSK 516/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa E. P.

przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 7 stycznia 2014 r., sygn. akt XV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Argumentacja powoda powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że omawiane przesłanki zaistniały. Sformułowane zagadnienie prawne powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie brak jest wywodów uzasadniających istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia prawnego cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego i nierozwiązanego w orzecznictwie. Skarżący nie przytoczył także związanych z zagadnieniem konkretnych przepisów prawnych, jak również argumentów wskazujących na brak stanowiska lub rozbieżności w orzecznictwie i w doktrynie. Oczywista zasadność

skargi kasacyjnej wywodzona z naruszenia przepisów postępowania zachodzi natomiast wówczas, gdy skarżący wywiedzie, że naruszenie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy. W wypadku powołania obrazy art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c. wymaga to wskazania, które zarzuty nie zostały rozpoznane w postępowaniu apelacyjnym i jaki to mogło mieć wpływ na rozstrzygnięcie. Samo naruszenie wskazanego przepisu nie jest wystarczającym powodem dla przyjęcia oczywistości skargi, konieczne jest bowiem wykazanie, że wadliwości były tego rodzaju, iż kształtowały lub współkształtowały treść kwestionowanego orzeczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2013 r., V CSK 474/12, nie publ.).

Zważywszy na motywy Sądu Okręgowego, treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi oraz treść niedopuszczalnego zarzutu zgłoszonego w ramach drugiej podstawy kasacyjnej (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.), brak jest podstaw do stwierdzenia kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów procesowego mającej charakter oczywisty i widoczny *prima facie*.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).